

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הו בודקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תהלים ט"ו) נבזה בעיניו נמאס - זה חזקיהו מלך יהודה, שגירר עצמות אביו על מטה של חבלים.	תא שמע:									■	♣	◇
ואי משום יקרא דחיי הוא - מאי טעמא?											♣	
כי היכי דתהויה ליה כפרה לאבוה.										!		◇
ומשום כפרה דאבוה משהו ליה ליקרא דישראל?										♣		
ישראל גופייהו ניחא להו, דמיחלי יקרייהו לגביה.										!		
אמר להן אל תספדוני בעיירות.	תא שמע:									■	♣	◇
ואי אמרת יקרא דחיי - מאי נפקא ליה מינה?											♣	
קסבר: ליתיירו ביה ישראל טפי.										!		◇
הלינו לכבודו, להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו.	תא שמע:									■	♣	◇
מאי לאו - לכבודו של מת?											♣	
לא, לכבודו של חי.										!		◇
ומשום כבודו של חי מבית ליה למת?										♣		
אין, כי אמר רחמנא (דברים כ"א) לא תלין נבלתו על העץ - דומיא דתלוי, דאית ביה בזיון. אבל הכא, כיון דלית ביה בזיון - לא.										!		
הלינו לכבודו לשמע עליו עיירות, להביא לו מקוננות להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו. שכל העושה אינו אלא לכבודו של מת	תא שמע:									■	♣	◇
הכי קאמר: כל העושה לכבודו של חי - אין בו בזיון למת.										!		◇
סימן יפה למת שנפרעין ממנו לאחר מיתה. מת שלא נספד ולא נקבר, או שחיה גורתו או שהיו גשמים מזלפין על מנתו - זהו סימן יפה למת	תא שמע: רבי נתן אומר:									■	!	◇
שמע מינה: יקרא דשכבי הוא, שמע מינה.											!	◇
לא היו קוברין כל.												■ <
וכל כך למה												♣
לפי שאין קוברין רשע אצל צדיק											!	◇
מנין שאין קוברין רשע אצל צדיק - שנאמר - (מלכים ב' י"ג) ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו.	דאמר רבי אחא בר תנינא:									■	!	◇
ודילמא לאיקיומא (מלכים ב' ב) ויהי נא פי שנים ברוחך אלי?	אמר ליה רב פפא:										♣	◇
אי הכי, היינו דתניא:	אמר ליה: [רבי אחא בר תנינא]									!		
על רגליו עמד, ולביתו לא הלך	[תניא]									■	!	◇
אלא ויהי נא פי שנים היכי משכחת לה דאחייא?											♣	
שריפא צרעת נעמן, שהיא שקולה כמת, דכתיב (במדבר י"ב) אל נא תהי כמת.	אמר ליה רבי יוחנן:									!		◇
וכשם שאין קוברין רשע אצל צדיק כך אין קוברין רשע חמור אצל רשע קל.											■	◇
וליתקון ארבע קברות											♣	
שני קברות גמרא גמירי לה.										!		◇
אכל חלב, והפריש קרבן, והמיר דתו וחזר בו, הואיל ונדחה - ידחה.	עולא אמר רבי יוחנן:										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אכל חלב והפריש קרבן ונשתפה, וחזר ונשתפה, הואיל ונדחה - ידחה.	איתמר נמי, אמר רבי ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:									■	◇
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא - משום דאיהו דחה נפשיה בידיה. אבל האי, דממילא קא דחי - אימא כישן דמי. ואי אשמעינן הכא - משום דאין בידו לחזור, אבל התם דבידו לחזור - אימא לא, צריכא.	רב יוסף: אף אנן נמי תנינא:									■	◇
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו, קדשי בדק הבית - יפדו.	הווינן בה:								⚡	■	
אמאי ימותו - כיון דאיקטול הואי להו כפרה, וליסקו לגבוה.	לאו משום דאמרינן הואיל ונדחו - ידחו?									■	
מי סברת מת מתוך רשעו הואי ליה כפרה? מת מתוך רשעו - לא הואי ליה כפרה.	אמר ליה אביי:									⚡	◇
יכול אפילו פירשו אבותיו מדרכי ציבור ישמא - תלמוד לומר: בעמיו - בעושה מעשה עמיו.	דתני רבי שמעיה:									■	⚡
מי קא מדמית נהרג מתוך רשעו למת מתוך רשעו? מת מתוך רשעו, כיון דכי אורחיה קמיית - לא הואי ליה כפרה, נהרג מתוך רשעו כיון דלאו כי אורחיה מיית - הואי ליה כפרה.	אמר ליה רבא:									!	◇
תדע, דכתיב (תהלים ע"ט) מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך וגו' נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ, מאי עבדיך ומאי חסידך? לאו חסידך - חסידך ממש, עבדיך - הנך דמחייבי דינא דמעיקרא, וכיון דאיקטול - קרי להו עבדיך	אמר ליה אביי:									■	!
מי קא מדמית הרוגי מלכות להרוגי בית דין? הרוגי מלכות, כיון דשלא בדין קא מיקטלי - הואי להו כפרה, הרוגי בית דין כיון דבדין קא מיקטלי - לא הוי להו כפרה.	לא היו קוברין אותו בקברות אבותיו.									⚡	◇
ואי סלקא דעתך כיון דאיקטול הואי להו כפרה - ליקברן	תדע, דתנן:									■	⚡
מיתה וקבורה בעינן.	ואי סלקא דעתך כיון דאיקטול הואי להו כפרה - ליקברן									⚡	
לא היו מתאבלין אלא אוננין, שאין אנינות אלא בלב.	מיתה וקבורה בעינן.									!	◇
ואי סלקא דעתך כיון דאיקטול הואי להו כפרה - ליאבלו	לא היו מתאבלין אלא אוננין, שאין אנינות אלא בלב.									■	⚡
בעינן נמי עיכול בשר.	ואי סלקא דעתך כיון דאיקטול הואי להו כפרה - ליאבלו									⚡	
נתעכל הבשר מלקטין את העצמות וקוברין אותן במקומן, שמע מינה.	בעינן נמי עיכול בשר.									!	◇
אבילות מאימתי קא מתחלת - מסתימת הגולל, כפרה מאימתי קא הויא? מכי חזו צערא דקברא פורתא. הלכך, הואיל ואידחו - ידחו.	נתעכל הבשר מלקטין את העצמות וקוברין אותן במקומן, שמע מינה.									■	!
אי הכי למה לי עיכול בשר?	אבילות מאימתי קא מתחלת - מסתימת הגולל, כפרה מאימתי קא הויא? מכי חזו צערא דקברא פורתא. הלכך, הואיל ואידחו - ידחו.									!	◇
משום דלא אפשר.	אי הכי למה לי עיכול בשר?									⚡	
קבריה דרב הוו שקלי מיניה עפרא לאישתא בת יומא. אתו אמרו ליה לשמואל	משום דלא אפשר.									!	
יאות עבדין, קרקע עולם הוא, וקרקע עולם אינה נאסרת. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) וישלך את עפרה על קבר בני העם. מקיש קבר בני העם לעבודה זרה, מה עבודה זרה - במחובר לא מיתסרא, דכתיב (דברים י"ב) אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים, על ההרים אלהיהם, ולא ההרים אלהיהם. הכא נמי, במחובר לא מיתסר.	קבריה דרב הוו שקלי מיניה עפרא לאישתא בת יומא. אתו אמרו ליה לשמואל									○	◇
החוצב קבר לאביו והלך וקברו במקום אחר - הרי זה לא יקבר בו עולמית.	יאות עבדין, קרקע עולם הוא, וקרקע עולם אינה נאסרת. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) וישלך את עפרה על קבר בני העם. מקיש קבר בני העם לעבודה זרה, מה עבודה זרה - במחובר לא מיתסרא, דכתיב (דברים י"ב) אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים, על ההרים אלהיהם, ולא ההרים אלהיהם. הכא נמי, במחובר לא מיתסר.									■	◇
הכא במאי עסקינן - בקבר בנין.	החוצב קבר לאביו והלך וקברו במקום אחר - הרי זה לא יקבר בו עולמית.									■	⚡
קבר חדש - מותר בהנאה, הטיל בו נפל - אסור בהנאה.	הכא במאי עסקינן - בקבר בנין.									!	
הכא נמי בקבר בנין.	קבר חדש - מותר בהנאה, הטיל בו נפל - אסור בהנאה.									⚡	◇
נמצא אתה אומר שלש קברות הן: קבר הנמצא, קבר הידוע, קבר המזיק את הרבים.	הכא נמי בקבר בנין.									!	
קבר הנמצא - מותר לפנותו, פינהו - מקומו טהור ומותר בהנאה.	נמצא אתה אומר שלש קברות הן: קבר הנמצא, קבר הידוע, קבר המזיק את הרבים.									⚡	◇
	קבר הנמצא - מותר לפנותו, פינהו - מקומו טהור ומותר בהנאה.									■	⚡

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קבר הידוע - אסור לפנותו, פינהו - מקומו טמא ואסור בהנאה.										ז		◊	:172
קבר המזיק את הרבים - מותר לפנותו, פינהו - מקומו טהור, ואסור בהנאה										ז		◊	:172
הכא נמי בקבר בנין.										!		◊	:172
וקבר הנמצא מותר לפנותו? דילמא מת מצוה הוא, ומת מצוה קנה מקומן										ז			:172
שאני מת מצוה דקלא אית ליה.										!		◊	:172
איתמר, האורג בגד למת, אביי אמר: אסור	[אביי]											♦ ■ ◊	:172
מותר.	רבא:											♦ ■ ◊	:172
אסור, הזמנה מלתא היא.	אביי:											■	:172
מותר, הזמנה לאו מילתא היא.	רבא:											■	:172
מאי טעמא דאביי												^	:172
גמר (במדבר כ') שם (דברים כ"א) שם מעגלה ערופה. מה עגלה ערופה - בהזמנה מיתסרא, האי נמי - בהזמנה מיתסרא.	[אביי]									!		◊	:172
ורבא גמר (דברים י"ב) שם שם מעבודה זרה, מה עבודה זרה בהזמנה לא מיתסרא, אף הכא נמי - בהזמנה לא מיתסרא.	[רבא]											◊	:172
ורבא - מאי טעמא לא גמר מעגלה ערופה?										ז			:172